

[Bartholdy.]

Mennesker, for hvem selve Tabet af de borgerlige Rettigheder ingen praktisk Betydning har. Langt vigtigere vil det være at fjerne de Vanskeligheder, som mange af dem desværre støder paa, naar de melder sig paa Arbejdspladserne; her hjælper en Amnesti dem ikke det mindste.

Man maa derfor overveje, om det, man ønsker opnaaet ved Amnesti, kan opveje den Mistillid over for Domstolene, som det ganske givet vil medføre. Gives Amnesti generelt, vil det uvægerligt fra tysk Side blive opfattet som en Erkendelse af forkert Strafudmaaling. Amnestien maa derfor i paakommende Tilfælde gives som et Tilbud til den enkelte i Ønsket om hurtigere at skabe normale og fordragelige Forhold i Grænselandet, ikke som en Indrømmelse af begaaet Uret over for vore tysksindede Medborgere, og vi maa saa blot haabe, at ogsaa de vil opfatte det saaledes, at de selv vil arbejde paa snarest at komme i det rette Forhold til det danske Samfund og den danske Stat, det Forhold, der tjener alle Parter bedst.

Rasmussen (Gylling): Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Trafikminister i Anledning af den Tilstand, som Telefonerne her i Danmark i Øjeblikket befinder sig i. Som bekendt er vore Selskaber koncessionerede og sorterer under Trafikministeren. Staten gav den sidste Koncession i 1942, og den udløber i 1952. Ved den nye Koncession i 1942 fik Staten forøget Indflydelse paa Telefonselskabernes Drift, dog er Selskaberne fremdeles underkastet Selskabernes egen Administration, og med Hensyn til Vilkaar og Takster maa der forhandles med Telefonabonnenternes Repræsentanter gennem Telefonudvalget. Jeg ønsker ikke gennem disse Udtalelser at rette Kritik eller Angreb paa disse Forhold, tværtimod mener jeg, at det er bedre at fortsætte med den Form, vi har nu, hvor saavel Abonnenter som Selskabets trænede Mænd har Ansvar for Udførelsen. Men man kan ikke nægte, at i Øjeblikket er der man kan godt kalde det Telefonmiserie her i Landet. Man kan ikke rette Angreb imod Selskabernes Administration og endnu mindre mod dem, der betjener Telefonen, Telefonistinderne. Hvis man var klar over, hvor nervepirrende og forceret det Arbejde er, som Telefonistinderne udfører, vilde man mange Gange lade være med at være saa ubehagelig over for dem, som mange af Telefonabonnenterne er.

Naar der alligevel med Rette er Utilfredshed med Forholdene, skal Kritikken rettes andetsteds hen. Navnlig efter den sidste store Forhøjelse af Taksterne er det naturligt, at Kritikken er vaagnet. Denne Forhøjelse var imidlertid nødvendig, grundet paa de store Stigninger paa Lønningsomraadet og for det Materiel, som skal anskaffes. I denne Forbindelse spørger man ogsaa, om ikke det Aktieudbytte paa 7 pCt., som Selskaberne i Dag betaler til Aktionærerne — før var det 8 pCt., saa det er gaaet den rigtige Vej — er for højt, selv om jeg vel ved, at Aktierne i Dag betales med mere end deres Paalydende. Det maa undersøges, om der ikke kan ske en Ændring i den Henseende, saa at Udbyttet bliver sat noget ned.

Men det alene kan ikke gøre det. Der maa sættes ind særlig paa to Punkter. Der maa skrives til en meget gennemgribende Modernisering af en Række af de store Centraler her i Landet, for Jyllands Vedkommende navnlig Aarhus, Esbjerg og Aalborg, og ogsaa her i København. Og der maa skaffes Mulighed for at faa Forbindelsen forbedret. Som Forholdene nu er, tager det faktisk ofte en halv Dag at faa en almindelig Telefonsamtale igennem, ikke alene ved Rigstelefonen, og efterhaanden faar man den Idé at bestille sin Samtale som Ekspresamtale. Men den Idé faar saa godt som alle, og det betyder blot, at Køen bliver flyttet, og at man faar Lov til at betale en høj Overpris for sine Samtaler; det hjælper ikke til at fremme Forbindelsen. Der maa derfor foretages en virkelig Udvidelse og Modernisering af de store Centraler, saa mere rimelige Forhold kan blive indført.

Saa er der en anden Ulempe, som jeg, der repræsenterer jyske Telefonabonnenter, møder hver eneste Dag, det er den Omstændighed, at det er umuligt at skaffe nye Abonnenter Telefon. I Jysk Telefonselskab, der har ca. 115 000 Abonnenter, staar der 30 000 paa Ventelisten, og da Selskabet regner med at oprette 5000—6000 Forbindelser om Aaret, forstaar man, at det har lange Udsigter. Det er i høj Grad uholdbart. Man behøver blot at tænke paa de senere Aar, hvor en Række unge Erhvervsfolk har søgt at starte Forretning. Det kan ikke under moderne Forhold lade sig gøre uden Telefon. Ogsaa af den Grund er det nødvendigt, at man søger at gennemføre en Forbedring af Forholdene, og jeg spørger derfor den højtærede Trafikminister, som paa saa mange andre Omraader har vist at have en heldig Haand og har gennemført adskil-